

ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Το νόημα και το μήνυμα

του Σωτηρίου Δ. Μασταγκά

Την άνοιξη του 1821 οι Έλληνες συνάντησαν την ελευθερία και την πατρίδα. Όμως πράγμα παράξενο, τον ύμνο τους προς την ελευθερία δεν τον είπαν με το στόμα, τον εκτέλεσαν με το τίμημα της θυσίας του καθενός από κείνους που έζησαν στη σκλαβιά. Ήταν ένα ποίημα και μια συμφωνία προσφοράς που τη συνέθεσαν μύριοι πόνοι στα τετρακόσια χρόνια δουλείας. Συμφωνία προσφοράς και θυσίας: αυτό είναι η αγάπη προς την πατρίδα.

Η 25η Μαρτίου είναι κορυφή της ιστορίας μας, ολόλαμπρη και φωτολουσμένη, που ξεχωρίζει και υψώνεται πολύ πάνω από τις άλλες κορυφές. Είναι σημείο οδηγητικό της Ελλάδας. Από το φως και τη λαμπρότητα της Εθνικής Παλιγγενεσίας αναπηδούν χιλιάδες ακτίνες, αλήθειες και διδάγματα, τα οποία χαράσσουν τον δρόμο που πρέπει ως λαός και έθνος να ακολουθούμε, αν θέλουμε να μεγαλουργούμε.

Επί 400 χρόνια, στα τρισβαθα της αδούλωτης ελληνικής ψυχής, οι Έλληνες δεν λησμόνησαν την ιστορία τους. Στη γενναία ψυχή τους έκαιγε άσβεστη η φλόγα του σταυρού, της πίστης στην Ορθοδοξία και της αγάπης στην πατρίδα, νικώντας τους νόμους της φύσης, περιφρονώντας τους αριθμούς, πραγματοποιώντας θαύματα.

Το 1821 είναι απ' αρχής μέχρι τέλους ένα θαύμα. Η ελευθερία «απ' τα κόκκαλα βγαλμένη τα ιερά» απλώθηκε στη μέχρι τότε σκλαβωμένη πατρίδα. Οι πρόγονοί μας κέρδισαν την ελευθερία τους, οιστρηλατημένοι –τότε- από την εθνική συνείδησή τους, η οποία συνταιρίαζε αρμονικά την αγάπη στην Ελλάδα και τη θερμή πίστη στη θρησκεία.

1821-2015. Ρώτησαν κάποτε τον φιλόσοφο Μακκιαβέλι: «Πώς κατακτάται ένας λαός;». Κι αυτός, κυνικός όπως ήταν, απάντησε: «Ένας λαός μόνον τότε κατακτάται, αν σφαγεί μέχρι ενός». Τα λόγια του είναι απόλυτα αληθινά για το ελληνικό γένος. Όταν και μια μονάχα ψυχή επιζήσει, η ιστορία θα τη συναντήσει μετά εκατό χρόνια. Σήμερα, οι νεοέλληνες αισθανόμαστε την ελευθερία μας προδομένη κι ο πόνος αυτός πληγώνει τη χαρά της Εθνικής Εορτής.

Το μήνυμα της 25ης Μαρτίου 1821 είναι ότι η ελληνική υπόσταση έμεινε άγρυπνη επί τέσσερις αιώνες μαύρης σκλαβιάς και φυλακής. Όταν ήρθε η ώρα, μια χούφτα άοπλοι και φτωχοί ανέτρεψαν έναν πανίσχυρο τύραννο. Ανήκουμε κι εμείς στον ίδιο, εκείνο τον ιστορικό λαό, είμαστε κλαδιά του ίδιου δένδρου. Στα 2015 καλούμαστε να έχουμε εθνική συνείδηση όχι απλώς άγρυπνη, αλλά ρωμαλέα, πύρινη, πανίσχυρη.

ΖΗΤΩ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

